

1. Devarim 10:12-13 (JPS Tanakh 1985 translation)

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעֲמֶךָ כִּי אִם-לִירְאָה אֶת-ה' אֱלֹהֶיךָ לְלַמֵּךְ בְּכָל-דַּרְכָּיו וּלְאַהֲבָהוּ אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת-ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: לְשֹׁמֵר אֶת-מִצְוֹת ה' וְאֶת-חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצַוְנָה הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ:

And now, O Israel, what does the LORD your God demand of you? Only this: to revere the LORD your God, to walk only in His paths, to love Him, and to serve the LORD your God with all your heart and soul, keeping the LORD's commandments and laws, which I enjoin upon you today, for your good.

2. Rabbi Shlomo Yitzchaki (11th Century France), Devarim ibid. (tr M.Rosenbaum and A.M Silberman)

ועתה ישראל – אף על פי שעשיתם כל זאת, עודנו רחמיו וחיבתו עליכם, ומכל מה שחטאתם לפניו אינו שואל מכם:

Although you did all this, yet His mercy and His love are extended over you, and in spite of all that you sinned against Him, He asks nothing of you EXCEPT TO FEAR [THE LORD YOUR GOD, etc.].

3. Rabbi Yosef Bekhor Shor (12th Century France), Devarim ibid.

(יב-יג) ועתה ישראל – אף על פי שהקצפתה, אין הקב"ה שואל מעמך כי אם ליראה – ותטיב דרכיך מעתה, והכל מחול לך. שמעתי ולי נראה: מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה – וזה דבר קל הוא. שהרי אם יאמרו לך כל העולם כולו שלא לירא ממנו, היה לך לירא, שהרי חייך ונפשך בידו, ובידו להמית ולהחיות ואין מידו מציל

Even though you caused anger, God only asks from you to fear- meaning to improve your ways going forward, and all will be forgiven. I heard [this explanation]. It appears to me [that this is the explanation]: what does the Lord your God ask from you but to fear- and this is a light matter. For if the entire world would tell you not to fear Him, you should anyways, for your life and soul are in His hands, and it's in His hands to kill and give life and none can be saved from His hand.

4. Rabbi Moshe ben Nachman (13th century Spain), Devarim ibid.

מה ה' אלקיך שואל מעמך - נמשך אל לטוב לך - יאמר איננו שואל מעמך דבר שיהיה לצרכו אלא לצורךך, כטעם אם צדקת מה תתן לו (איוב לה ז), רק הכל הוא לטוב לך.

It extends until “for your good” (verse 13). This means to say, He doesn't ask anything from you for His needs but rather for your needs. As in “if you are righteous, what can you give to him” (Iyov 35:7). Rather everything is for your good.

5. Talmud, Shabbat 31a-31b (Davidson Edition Translation)

אמר רבא בר רב הונא: כל אדם שיש בו תורה ואין בו יראת שמים, דומה לגזבר לשמסרו לו מפתחות הפנימיות ומפתחות החיצונות לא מסרו לו, בהי עייל? מקריז רבי ינאי: תביל על דלית ליה דרתא ותרעא לדרתא עביד. אמר רב יהודה: לא ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו אלא כדי שיראו מלפניו, שנאמר: "והאלקים עשה שיראו מלפניו". רבי סימון ורבי אלעזר הווי יתבי. חליף ואזיל רבי יעקב בר אבא. אמר ליה חד לסבריה: ניקו מקמיה, דגבר דחיל דטאין הוא. אמר ליה אידיך: ניקו מקמיה, דגבר בר אוריין הוא. אמר ליה: אמין לך אגא דגבר דחיל דטאין הוא, ואמרת לי את בר אוריין הוא! תסתיים דרבי אלעזר הוא דאמר דגבר דחיל דטאין הוא. דאמר רבי יוחנן משום רבי אלעזר: אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא יראת שמים בלבד, שנאמר: "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה וגו'", וכתוב: "ויאמר לאדם הן יראת ה' היא חכמה וגו'" — שפן בלשון יוני קורין לאסת "הן". תסתיים

Rabba bar Rav Huna said: Any person who has Torah in him but does not have fear of Heaven is like a treasurer [gizbar] to whom they gave keys to the inner doors of the treasury but they did not give keys to the outer door.

With what key will he enter? Although the Torah is the inner key, without fear of Heaven one cannot gain access to the genuine Torah. Similarly, Rabbi Yannai would proclaim: Woe unto one who does not have a courtyard, and who makes a fence for the courtyard, i.e., a person who lacks fear of Heaven and is nevertheless involved in Torah study. Rav Yehuda said: The Holy One, Blessed be He, only created His world so that people would fear before Him, as it is stated: “And God has so made it that men should fear before Him” (Ecclesiastes 3:14). The Gemara also related that Rabbi Simon and Rabbi Elazar were sitting. Rabbi Ya’akov bar Aḥa passed and went adjacent to them. One said to the other: Let us stand before him as he is a man who fears sin. The other said to him in response: Let us stand before him, as he is a man of Torah study. He said to him: I said to you that he is a man who fears sin, and you said me that he is a man of Torah study? The former is much greater praise than the latter. The Gemara remarks: Conclude that Rabbi Elazar is the one who said that he is praiseworthy because he is a man who fears sin, as elsewhere he also spoke in praise of fear. As Rabbi Yoḥanan said in the name of Rabbi Elazar: The Holy One, Blessed be He, has in His world only fear of Heaven alone, as it is stated: “And now, Israel, what does the Lord your God ask of you, but to fear the Lord your God” (Deuteronomy 10:12). And it is written: “And unto man He said: Behold [hen], the fear of the Lord, that is wisdom; and to depart from evil is understanding” (Job 28:28), as in the Greek language they call one hen. Apparently, fear of God is of primary importance. The Gemara concludes: Indeed, conclude that Rabbi Elazar is the one who said so.

6. Talmud, Berachot 33b (adapted from Davidson Edition Translation)

וְאָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא: הַכֹּל בְּיַדֵּי שָׁמַיִם, חוּץ מִיִּרְאַת שָׁמַיִם. שְׁנַאָּמַר: “וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שׂוֹאֵל מֵעַמֶּךָ כִּי אִם לִירְאָהּ.” אָטוּ יִרְאַת שָׁמַיִם מִלֵּתָא זּוּטְרָתָא הִיא? וְהָאֵמַר רַבִּי חֲנִינְיָא מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹסִי: אִין לֹא לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית גְּנֻזֵי אֵלָא אוּצָר שֶׁל יִרְאַת שָׁמַיִם, שְׁנַאָּמַר “יִרְאַת ה' הִיא אוּצָרוֹ.” אִין, לְגַבֵּי מְשָׁה מִלֵּתָא זּוּטְרָתָא הִיא. דְּאָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא: מְשָׁל לְאֲדָם שְׁמִבְקָשִׁים מְמַנּוּ כְּלֵי גְדוּל, וְנִשׁ לֹא — דּוּמָה עָלָיו כְּכֵלֵי קָטָן. קָטָן, וְאִין לֹא — דּוּמָה עָלָיו כְּכֵלֵי גְדוּל.

And Rabbi Ḥanina said: Everything is in the hands of Heaven, except for fear of Heaven as it is stated: “And now Israel, what does the Lord your God ask of you other than to fear the Lord your God” (Deuteronomy 10:12) Is fear of Heaven a minor matter that it can be presented as if God is not asking anything significant? Didn't Rabbi Ḥanina say in the name of Rabbi Shimon ben Yoḥai: The Holy One, Blessed be He, has nothing in his treasury other than a treasure of fear of Heaven, as it is stated: “Fear of the Lord is his treasure” (Isaiah 33:6) Indeed, for Moses fear of Heaven is a minor matter. As Rabbi Ḥanina stated: It is comparable to one who is asked for a large vessel and he has one, it seems to him like a small vessel because he owns it. However, one who is asked for just a small vessel and he does not have one, it seems to him like a large vessel.

7. Midrash Shochar Tov on Psalms 27

דָּבָר אַחֵר אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת ה'. אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדוּד בַּתְּחִלָּה אִמְרַת אַחַת שְׂאֵלְתִי [וְגו'] שְׂבֵתִי בְּבֵית ה', וְחֹזֶרֶת וְאִמְרַת לְחֹזֶת בְּנוֹעַם ה' וְלִבְקָר בְּהִיכְלוֹ, אָמַר לְפָנָיו רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם לֹא יֵהָא עֶבֶד שׁוֹה לְרַבּוֹ, בַּתְּחִלָּה לֹא בָּאת לָנוּ בְּאַחַת, שְׁנֵאמַר וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שׂוֹאֵל מֵעַמֶּךָ כִּי אִם לִירְאָה (דְּבָרִים י ב'), וְאַחֵר כֵּךְ פִּתְחַת לָנוּ בְּמִצְוֹת הַרְבֵּה, שְׁנֵאמַר לִלְכַת בְּכָל דַּרְכָיו וּלְשַׁמּוֹר מִצְוֹתָיו [וְלִדְבָקָה בּוֹ]

God said to David: You began by saying I ask for one thing...my dwelling in the house of the Lord, and you continued to say “to see the pleasantness of God and to visit his sanctuary”. [David] said in front of Him: Master of the World, shouldn't the servant be like equal to the Master? You began by coming to us with one, as it says: “and now what does the Lord your God ask of you but to fear”...and then you opened up to us with many commandments, as it says “to walk in all of His ways, and to observe His commandments and to cleave to Him (Devarim 10:12).

8. Don Isaac Abravanel (15th century Portugal), Devarim ibid.

ואחרי ביאור שני מיני היראה. נשאר לדעת מאיזה מהם דבר משה אדונינו באמרו מה ה' אלוךך שואל מעמך כי אם ליראה... ואם אמרנו שכוון אל המין הראשון שהוא ההתפעלות אשר בכח החיוני מיראת הרעות והעונשים ושעליו באה המצוה... הנה יתחייבו לזה בטולים חזקים לפי שהמעשים הנעשים על זה האופן לא יבחנו בין טוב לרע... מפאת העונש ויראת הרעות והעונשים. ואין שם אמת ולא צדק ולא יושר כי אם התנצל מהנזק ההוא... ואם נאמר שלא שאל כי אם על המין השני מהיראה השכלית. הנה באמת הקשה לשאול שידוע הוא אשר היראה אשר כזאת לא תמצא כי אם בנביאים וחכמים האלוקיים ובשרידיים אשר ה' קורא אשר ראו בחכמתם את מעשה ה' כי נורא הוא בנמצאות ואל פעל ידיו השכילו. ומי זה ואיזהו אשר יגיע למדרגה עליונה הזאת.

After explaining these two types of fear, it needs to be understood: which of them was Moshe referring to when he said: "what does the Lord your God ask from you except to fear?". If he is referring to the first type which is the emotional reaction from the fear of evil and punishment, and this is the command, this theory would be susceptible to strong flaws. For actions performed on this basis don't discern between good and evil because of the threat of punishment. [This fear] doesn't contain truth, or righteousness, or uprightness but only the avoidance of damage. If we say that [God] only asks for the second type, that of intellectual awe, in truth this is difficult to request for it is know that this fear is only found in prophets, the divinely wise, and the few whom Hashem calls who have seen with their wisdom the awesome creations of God, and comprehend His handiwork. Who reaches this level?

9. Rabbi Moses Maimondes (12th century Egypt) Sefer Hamitzvot 4th Positive Commandment

היא שצונו להאמין יראתו יתעלה ולהפחד ממנו, ולא נהיה ככופרים ההולכים בשרירות לבם ובקרי אבל נירא ביראת ענשו בכל עת וזהו אמרו את ה' אלקיך תירא

The fourth commandment is that He commanded us to believe in His Awe and to be fearful of him, and we shouldn't be like the deniers who follow their hearts desires with impulsiveness, rather we should be fearful of His punishment at all times. This is His statement: "you shall fear the Lord, your God".

10. Rabbi Moses Maimonides (12th century Egypt) Foundations of the Torah 2:1-2, (tr. Simon Glazer)

הקל הנקבד והנורא הנה מצנה לאקבו וליראתה אותו שפאמר (דברים ו ה) "ואהבת את ה' אלקיך". ונאמר (דברים ו יג) "את ה' אלקיך תירא": והיא היא הדרך לאהבתו ויראתו. בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהו חקמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד הוא אוהב ומשבח ומפאיר ומתאנה תאנה גדולה לידע השם הגדול. כמו שאמר דוד (תהילים מב ג) "צמאה נפשי לאלקים לאל חי". וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד וידע שהוא ברעה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות. כמו שאמר דוד (תהילים ח ד) "כי אראה שמיה מעשי אצבעתיה" (תהילים ח ה) "מה אנוש פי תזכרנו".

It is mandatory to love and fear this Glorified and Awe-inspiring God, for it is said: "Thou shalt love the Lord thy God" (Deut. 6,5); and as it is said: "The Lord thy God thou shalt fear." (Ibid. 6, 13). But how may one discover the way to love and fear Him? When man will reflect concerning His works, and His great and wonderful creatures,¹ and will behold through them His wonderful, matchless and infinite wisdom, he will spontaneously be filled with love, praise and exaltation and become possessed of a great longing to know the Great Name, even as David said: "My soul thirsts for God, for the living God," (Ps. 42,2); and when he will think of all these matters,² he will be taken aback in a moment and stricken with awe, and realize that he is an infinitesimal creature, humble and dark, standing with an insignificant and slight knowledge in the presence of the All Wise, as David said: "For when I see Thy heavens, the wonderful works of Thy fingers, of what use is man that Thou mayest remember him?" (Ibid. 8,4).

11. Rabbi Moses Maimonides, Guide for the Perplexed 3:52 (Friedlander translation)

WE do not sit, move, and occupy ourselves when we are alone and at home, in the same manner as we do in the presence of a great king; we speak and open our mouth as we please when we are with the people of our own household and with our relatives, but not so when we are in a royal assembly. If we therefore desire to attain human perfection, and to be truly men of God, we must awake from our sleep, and bear in mind that the great king that is over us, and is always joined to us, is greater than any earthly king, greater than David and Solomon. The king that cleaves to us and embraces us is the Intellect that influences us, and forms the link between us and God. We perceive God by means of that light that He sends down unto us, wherefore the Psalmist says, "In Thy light shall we see light" (Ps. 36:9): so God looks down upon us through that same light, and is always with us beholding and watching us on account of this light. "Can any hide himself in secret places that I shall not see him?" (Jer. 23:24). Note this particularly.

When the perfect bear this in mind, they will be filled with fear of God, humility, and piety, with true, not apparent, reverence and respect of God, in such a manner that their conduct, even when alone with their wives or in the bath, will be as modest as they are in public intercourse with other people....

What I have here pointed out to you is the object of all our religious acts. For by [carrying out] all the details of the prescribed practices, and repeating them continually, some few pious men may attain human perfection. They will be filled with respect and reverence towards God; and bearing in mind who is with them, they will perform their duty. God declares in plain words that it is the object of all religious acts to produce in man fear of God and obedience to His word—the state of mind which we have demonstrated in this chapter for those who desire to know the truth, as being our duty to seek....

12. Rabbi Shimshon Raphael Hirsch (19th century Germany) on Devarim 10:12

מטעמי המקרא נראה, ש"ליראה", "ללכת" ו"לאהבה" אינם שלוש דרישות נפרדות, אלא "ללכת" ו"לאהבה" הם תוצאות של "ליראה": עלינו לירא את ה' באופן שיראת ה' שלנו תביאנו להליכה בכל דרכיו, וזו תביאנו לידי אהבת ה'. שכן "ירא את ה'" פירושו לשוות לנגדנו תמיד את ה' בכל גדולתו ותפארתו.

From the cantillation marks it appears that "to fear", "to walk", and "to love" aren't three separate requests. Rather "to follow", and "to love", are outcomes of "to fear". We are required to fear the Lord in such a way that our fear of the Lord will bring us to walk in all of His ways, and this will bring us to the love of the Lord. For "Fears the Lord" means to place Him in front of constantly with all His greatness and glory.

13. Rabbi Meir Leibush Weiser on Devarim ibid.

יראה זו פי' חז"ל במ"ש בעבור תהיה יראתו על פניכם זו ה**בושה**, שמי שמאמין בהשגחה פרטית שה' עומד עליו תמיד ורואה במעשיו, יבוש מעשות דבר נגד רצונו כמו שיבוש אדם לעשות דבר נגד רצון המלך כשהמלך עומד עליו וצופה במעשיו ולא מפני יראת העונש רק מפני הבושה מרוממותו, וכמ"ש במו"נ... ויראה זו ישיג כ"א אם מאמין שהקב"ה מלא כל הארץ כבודו וצופה את כל מעשיו, בפרט בדורו של משה שהיתה השכינה שרויה ביניהם, וע"ז אמרו חז"ל אטו יראה מלתא זוטרתא היא אין לגבי משה מלתא זוטרתא היא, ר"ל בעת שהיה משה ביניהם שאז ראו כלם שהמלך הגדול נמצא ביניהם וצופה על כל מעשיהם היתה מלתא זוטרתא

This awe is interpreted by the Sages in their explanation of "so that His awe will be upon your faces" this is **shame** [Shemot 20:16]. For one who believes in Divine Providence that the Lord constantly stands upon him and observes his actions, will be ashamed to do something against His will, just as a person is ashamed to do something against the will of the king who stands upon him and observes his actions, not for fear of punishment put from

shame of his exaltedness as it's written in the Guide... This awe can be accomplished by anyone who believes that God's glory fills the entire land and observes all his actions, specifically in the generation of Moshe when the Divine Presence dwelled among them. This is the Sages' intent when they said: "Is fear a small matter? Yes, for Moshe, it was a small matter". This means to say when Moshe was among them and everyone saw that the great King was among them and observed all their actions it was a small thing.

14. Rabbi Avraham Isaac Kook (19th century Israel), the attribute of Fear

המושג של יראת ד' הוא מוסיף עז וגבורה בנפש האדם המבין אותה בטהרה, היא עושה את החיים מלאים ענין ושאיפות גדולות, וממלאה אותם ברוחניות נשגבה, המזככת את כשרונות הנפש באור אש קודש. אמנם לפתאים היא מתיצבת כסמל של הבהלה, הגורמת רפיון ויאוש וחסרון אונים. זאת ההשפעה היא רעה מאד, ולכשתתפשט היא גורמת התקוממות על כלל עול מלכות שמים, מהצעירים שטעמו טעם חיים איתנים, שמבקשים בצדק חיים בלא בעתה ופלצות, כי-אם מלאי אמיץ ובטחון גבורה. אמנם הציור המפיל איזו אימה הוא ג"כ מכלל ישוב העולם והכשרו המוסרי, שראוי לפל אימה על הכושלים שבמעלות המוסריות, שכל חטאת לא תעצור בעדם מלבא אל תאות לבם הזונה, ואצל רשעים כאלה החזיון של פחדים שמצטייר ע"י מושג יראת ד' הוא חזיון של אמת, מפני שבאמת ההנהגה האלוקית העידה שהיא קנא ונוקם לצריו ואויביו. וחזיון של תועלת גדול יש בזה ג"כ, שמ"מ היראה מחלשת את הכחות הרעות. ומשיבה ע"י זה גם את הרעים שבב"א לדרכי יושר. אבל הנגשים אל ד' בתלמוד תורה ובקשת מעלות מוסריות, שהם כמובן רחוקים מכל תועבה רעה. צריכים להשכיל ביראת ד' ציור שמרומם ומחיה את כל הכחות הנפשיות, יראת רוממות שיש עמה אהבה ועדן פנימי

The concept of the fear of God adds strength and heroism to the human soul that understands it in its purity, it makes life full of interest and great aspirations, and fills them with sublime spirituality, which purifies the talents of the soul in the light of holy fire. However, for the foolish, it establishes itself as a symbol of panic, causing laxity and despair and helplessness. This effect is very bad, and when it spreads it causes an uproar over the whole yoke of the kingdom of heaven, from the young who have tasted the taste of a solid life, who rightly seek life without fear and monsters, but full of courage and confidence heroism. It is true that the image that casts some terror is also part of settling the world and its moral training, which deserves to cast terror on those who fail in moral virtues, that every sin will not stop them from filling the lusts of their prostitute hearts, and in such wicked people the vision of fears the they imagine through the fear of God is a vision of truth, because truly the divine leadership testifies that She is jealous and vengeful of His enemies and foes. And this is a vision of great benefit as well, that awe weakens the evil forces. And by doing so also returns to the evil to the ways of honesty. But those who approach God in Talmud Torah and the request for moral virtues, which are of course far from any evil abomination, should be educated in the fear of God, an image that elevates and revives all the spiritual powers, an awe that has love and an inner pleasantness with it.